

24 Czy chrześcijanin powinien walczyć?

– nauczanie Biblii o wojnie
i agresji

Kiedy przeczytasz tę ulotkę, będziesz znał(a) odpowiedzi na te pytania:

1. Czy chrześcijanin powinien kiedykolwiek wypowiadać posłuszeństwo władzy?
2. Czego nauczał Jezus o agresji i prowadzeniu wojen?
3. Co powinien zrobić wierzący powołany do wojska?

1. Jakie są obowiązki wierzącego wobec państwa?

Biblia naucza, że na ile to możliwe, obowiązkiem każdego wiernego jest posłuszeństwo wobec sądów, rządów, osób sprawujących władzę. Ci, którzy podążają za Jezusem Chrystusem muszą też iść za jego przykładem, stosując się do praw kraju, w którym żyją. To oznacza zachowanie zgodne z prawem, płacenie podatków, nawet jeśli się z nimi nie zgadzamy i bycie dobrymi, sumiennymi obywatelami.

„Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”. „Každy niech będzie poddany władzom,

sprawującym rządy nad innymi”. „Przypominaj im, że powinni podporządkować się zwierzchnim władzom, słuchać ich”.

Przeczytaj: Ewangelię Mateusza 22,16-21 (to znaczy: Ewangelię Mateusza rozdział 22, wersety od 16. do 21.); List do Rzymian 13,1-9; List do Tytusa 3,1-2.

2. Czy chrześcijanin powinien kiedykolwiek wypowiadać posłuszeństwo władzy?

Jest tylko jeden wyjątek wobec zasady posłuszeństwa: kiedy prawa ludzkie stoją w sprzeczności z prawami Bożymi. W takim wypadku wierzący musi na pierwszym miejscu postawić Boga. Jest tak dlatego, że kiedy ludzie przyjmują chrzest w Jezusa Chrystusa, oddają mu swoją lojalność. Wierzący obiecali służyć Bogu i dlatego nie mogą pełnić bezwarunkowej służby dla kogoś innego.

Biblia opisuje wierzących jako „gości” i „pielgrzymów”. Czyli nie należą oni do jakiegokolwiek kraju na tym świecie, ale do Pana Jezusa Chrystusa. Jeśli zatem władza mówi, że dana osoba musi walczyć, wierzący będzie związany swą lojalnością wobec Jezusa Chrystusa, żeby odmówić.

„Nie jesteście ze świata, bo ja was wybrałem sobie ze świata”. „Nie wprzegajcie się z niewierzącymi w jedno jarzmo”. „Przeto wyjdźcie spośród nich i odłączcie się od nich, mówi Pan”. „Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy oczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa”. „Siebie samych zaś uważali za gości i pielgrzymów na tej ziemi [...], ciągle poszukiwali swojej ojczyzny”.

Przeczytaj: Ewangelię Jana 15,19 i 17,14-16; 2 List do Koryntian 6,14-18 i 7,1; List

do Filipian 3,20; List do Hebrajczyków 11,13-14 i 13,14.

3. Dlaczego Boży lud walczył w czasach Starego Testamentu?

W czasach Starego Testamentu lud Izraela często wyruszał na wojnę przeciwko innym narodom. Robili to, bo tak im nakazywał Bóg. Bóg nakazywał Izraelowi walczyć w szczególnych okolicznościach i ze szczególnego powodu, co nie ma zastosowania dzisiaj.

Cała ziemia należy do Boga. Narody nie oddają czci Bogu w taki sposób, jak powinny i nie szanują Jego praw. Przyczyna, dla której biblijny Izrael miał walczyć była taka, że Bóg posługiwał się nim, aby odzyskiwał ziemię dla Niego. Nakazywał Izraelitom, żeby niszczyli narody, które były nikczemne i pomagał im w tym dziele. Mieli ustanowić królestwo, w którym Bóg byłby otoczony chwałą.

Izrael zawiódł w tym zadaniu. Oni także stali się nieposłuszni wobec Boga i nikczemni. Kiedy Pan Jezus Chrystus powróci na ziemię, będzie walczył przeciwko narodom, aby usunąć całą nikczemność. Może wtedy poprosić wierzących, by mu pomogli. Wtedy słusznym będzie, żeby to uczynili. Jezus nie zawiedzie w swym zadaniu. Tymczasem jednak jego wyznawcy nie powinni angażować się jakiegokolwiek rodzaju walki.

„Wszyscy, którzy za miecz chwytają, od miecza giną”. „Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się”.

Przeczytaj: Ewangelię Mateusza 26,52; Ewangelię Jana 18,36.

4. Czego nauczał Jezus o agresji?

Jezus nauczał, że złą rzeczą jest przeciwstawiać się złu przemocą. W Kazaniu na Górze mówi, że nie powinniśmy stawać w obronie naszych praw ani rzucać się do walki, kiedy ktoś wyrządza nam krzywdę. Naucza, że powinniśmy raczej modlić się za takich ludzi i zawsze próbować czynić dobro.

W tej mierze Jezus był doskonałym przykładem. Dopuścił do tego, że został aresztowany, był pogardliwie traktowany, wyśmiewany, został pobity i ukrzyżowany, chociaż był bez grzechu i w ogóle nie zasługiwał na takie traktowanie.

„Błogosławieni cisi”. „A ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu”. „Miłujcie nieprzyjacioły wasze; błogosławcie tym, którzy was przeklinają; dobrze czyńcie tym, którzy was mają w nienawiści, i módlcie się za tymi, którzy wam złość wyrządzają i prześladują was” (BG). „Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za nim jego śladami [...], gdy mu zło-rzeczono, nie zło-rzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie”.

Przeczytaj: Ewangelię Mateusza 5,6-7.38-48; 1 List Piotra 2,19-24

5. Czy słuszne jest prowadzenie świętej wojny?

Nie. Wszystkie kraje wyruszające na wojnę wierzą, że czynią to słusznie. Niektórzy czują, że mają Boga po swojej stronie. Inni wierzą, że sprawiedliwie walczą o słuszną sprawę. A to dlatego, że mężczyźni i kobiety są istotami ludzkimi i nie potrafią spojrzeć na rzecz z Bożego punktu widzenia. Być może czują, że mają rację, ale

w oczach Boga mogą się mylić. W naszych czasach nie ma czegoś takiego jak „słuszna” sprawa dla usprawiedliwienia wojny i żadna wojna nie jest dziś święta w oczach Boga.

Jedynie działania wojenne, w które wierzący może się dzisiaj słusznie angażować, to walka z własnymi grzesznymi pożądlivosciami. Jest to wojna duchowa, którą musimy wszyscy toczyć wewnątrz siebie. W ten sposób dążymy do tego, by bardziej upodobnić się do naszego Mistrza, Jezusa Chrystusa.

„Nie prowadzimy walki według ciała, gdyż oręż bojowania naszego nie jest z ciała”. „Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału”.

Przeczytaj: 2 List do Koryntian 10,3-5; List do Efezjan 6,12-17.

6. Co by się stało, gdyby wszyscy w jakimś kraju odmówili walki?

Ludzie pytają czasami, co by się stało, gdyby wszyscy przyjęli tę postawę i odmówili walki. Wówczas nikczemne narody mogłyby zniszczyć całą resztę i zawładnąć światem. To nie jest sensowne pytanie. Gdyby rzeczywiście każda osoba w jednym narodzie naprawdę w pełni zaakceptowała słowo Boże i w Nim położyła ufność, wówczas On broniłby tego narodu, tak że nie zostałby zniszczony. Do czasu, aż Jezus przyjdzie z powrotem na ziemię nie będzie jednak narodu, w którym wszyscy wierzyliby w Boga i z tego powodu odmówiliby walki.

7. Co powinien zrobić wierzący powołany do wojska?

Upewnij się, że rozumiesz i wierzysz w zasady, o które tu chodzi. Módl się o Bożą pomoc i prowadzenie.

W niektórych krajach istnieje taka możliwość, że osoba powołana do wojska reje-struje się jako „przeciwnik sumienia” (potocznie `obdzektor`), czyli osoba, która z powodu sumienia odmawia walki albo służby wojskowej. Jeżeli to zrobisz, być może będziesz mógł pomagać swojemu krajowi przez pracę w szpitalu lub w rolnictwie. W innych krajach ten przywilej nie jest uznawany i wierzący mogą zostać posłani do więzienia albo nawet maltretowani i zabici.

Najlepiej jest spróbować zarejestrować się i, jeśli to możliwe, wyjaśnić powód, dlaczego nie możesz brać udziału w żadnej działalności związanej z przemocą ani pracować pod przywództwem militarnym. Ważne jest, żeby zapewnić, że twoje życie jest zgodne z zasadami, w które wierzysz. Dlatego powinieneś oddać się służbie Bogu i swojemu najbliższemu kościołowi, nie powinieneś zaś wykonywać zajęcia, które wiąże się z przemocą.

Chętnie udzielimy dalszych informacji na temat naszej wspólnoty i naszej wiary. Prosimy o kontakt:

www.prawdybiblijne.com

Wszystkie cytaty biblijne pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wyd. IV, 1989, chyba że zaznaczono inaczej (BG: Biblia Gdańska, 1632).